

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Ocypus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

quonda esse, quæ vel secundum naturam sunt, vel quod huic proximum est, assuetæ. Unde illud vulgo iactatum est, ἄδην φέρει ἰκθῆς αἰτέρα natura. Natura nihil efficacius potentiusve. Huic parem aut cerèd proximam vim habet assuetudo. Et nihil interest inter naturam & usum, nisi quod interest inter semper & plerumque. Perpetuum est quid indidit natura, frequens quid usus assuevit. Qui malis assuevit, ac per multa culis, comocius fert & aliud, si quid incidit infortunium. Tamèn valet assuetudo, ut mala quibus assueuerimus, optima videantur. Huc pertinet & Quid illud?

Quod male fers assuesce, feres bene multa vetustas lenit —.

Cognitum enim malum, aut vitamur, aut nos ad id accommodantes ferimus. Aristot. li. Moralium Nicom. 8. Dum faciemur esse molestum, sed iam assueuimus, ut aiunt.

Quotquot in hac estis navi] Id est, in communi morbo & periculo. Si quid ad eos, qui eodè rebuntur nauigio, periculum nauis, eodè communitè pertinet: neq; magnopere refert in proa sint, an in puppi, an in carina, cum nihil magis absint à discrimine. Cicero Epistolarum familiarium secundo ad Curionem: Esi vbi cur; es, ut scripsi antea, in eadem es navi, tamen quod abes gratulor. Idem alibi: Hoc miror enim, querorq; quæquid hominè ita pessundare alteri velle, ut etià nauim perforet, in qua ipse nauiget: hoc est, ut rempublicam euerat, cum quod sit etià ipse pereundum. Aristophanes in Vespiis. Ἐστὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστὶ τῆ σκάφης ὄδῃ ἰ. de ciuitate est, naue de vota puta. Est autem familiare poetis à nauibus ad Rempublicam similitudinem mutari. Pro eodem Seneca lib. epist. 3. Non sum tam improbus, ut curationes ager obream, sed ita quod in eodè valetudinario iaceam, de communi malotectum loquor: dicitur autem Seneca valetudinario nauis, locus ubi agroti habitent & curantur, quod Græcis νοσητήριον. Corn. Tacit. de Orat. Qui in eodem valetudinario, hoc ossa & hanc maciem probant.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

ΟΣΥΡΥΣ.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Ωκύπους, Ποδολάφου καὶ Ἀσπυτίας υἱὸς ἐρρήθεῖο, καὶ καὶ καὶ ἀνώμαλῶ ἀφ᾽ ἑρῶν, γυμνασίων τῶ καὶ κωμωδῶν μὴ ἀμελῶν. ΠΟΔΟΛΑΦΟΥΣ.

λάκεις ἢ Ἰσθαρίν τὸς ἐχουίλους ἀπὸ τῆ ἀπέγκυς Ποδάγρας, καὶ
 Ἰαχάλα, Φάσκων μετὰ ὅλως ἐναι τὸ πᾶν. ἡ θεὸς τοίνυν ἀ-
 γκαλαίᾳ, Ἐλφῆ ποδῶν ἐστρέχει, τῶν δὲ σῦτόνας φέροις, καὶ ἀε-
 νυάρις, ὑπὸ ὅλως πῆστη ἡ θεός. Ἡ μὲρ σκλήρῃ δὲ δράματι
 ὑπεκείται ἐν Θήβαις. ὁ δὲ χορὸς συνέτηκεν ἐξ ἐπιθωριῶν πο-
 δαγρῶν, συνελεγχόντων τὸ ὠκύπην. Το δὲ δράμα τὸ πᾶν ἀ-
 εῖων. Τὰ δὲ δράματα ἀεθώσωνται, Ποδάγρα, ὠκύπης, Τροφῶς,
 Ἰατρός, Πόνος, Ἀγχιλῶ.

O Cypus Podalirij & Aftasix filius fuit, pulchritudine
 ac viribus præstans, gymnasiarumq; & venationum
 in primis studiosus. Hic cum sæpe videret eos qui à rigi-
 da Podagra detinerentur, irridere illos cœpit, dictitans ni-
 hil esse profum, cur illi tantos dolores præ se ferrent. In-
 dignatur itaq; dea, ac pedes illius inuadit. Qui cum ab i-
 nicio cōstanter ferret, ac morbū detrectaret, tandē à dea
 totus prosternitur, & supinus decūbit. Scena quidē, siue
 actio fabulæ apud Thebas esse intelligitur. Chorus au-
 tem ex popularibus eius loci podagricis constituitur,
 qui omnes Ocyppum pariter coarguunt. Fabula est ex
 ijs quæ pro valde vrbanis habentur. Interlocutores fa-
 bulæ sunt: Podagra, Ocyppus, Nutritor, Medicus, Labor,
 Nuncius. Proloquitur autem Podagra. Pœma imper-
 fectum & mendosum est &, vt Erasmus addit, ne micam
 quidem Lucianici salis habeat.

Προλογίζεαι ἡ Ποδάγρα.

Εἰνὲν ἄνθρωποισι, καὶ
 ἀσθένειαι

Ποδάγρα λέγεται,
 ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

ἀσθενῶν δὲ νοεῖν οἱ τοὺς πόδας
 βρόχοις, (μέγαν.

ἄσθενῶν ἐισθραμῶν, καὶ νοῦ

Ingressa clam sub artuum compagines.

G Ravis hominibus
 inauspicati no-
 minis

Podagra vocor, mortalibus
 dirum malum:

Que vinculis adstringo
 nervorum, pedes,

ZZZ. 4

Ridere

κελῶ δὲ τὸς πληγύτας ἄν' ἐς
 μοῦ,
 καὶ μὴ λήζοντας ἀπρὶν τῆς
 συμφορᾶς.
 ἄν' ἄς ματ' ἄν' πρόσαιον
 ἐξηνοκμήσεις.
 ἄπας γὰρ αὐτὸν βσκοπῆ ψα.
 δισυμῶν,
 ὡς ἰσοσεκῶς, ἢ πεκῶφας
 τοὶ βᾶσιγ,
 λήγει φίλοισι, μὴ φράσῃ τῶν
 αὐτῶν.
 ὁ μὴ λήγει γὰρ, ὡς δισυμῶν παρ
 θεῶν τινᾶς,
 γέρον' ὅτι γ' ἔρωπαρ μιν ἔα,
 κῆρ μὴ δέχῃ.
 καὶ τότε δισυμῶν, ὄνομα δὲ
 με τῶνομα,
 πᾶσι θεῶν αἰμῶν, ἐμὲ δὲ βᾶσιγ
 φίλοις,
 πῶν' ὅτι μοι σωφροσύνη τῶν
 λακῶν.
 ἔγω γὰρ οὐδέ μιν ἄμι τῶν δισυμῶν,
 μὲν.
 τῶν' οὐδ' ἀκνυδ με, καὶ φρῶν
 λαθῶν ἔσται.
 ὅτι τὸν ἄπασιν αὐτῶν πόνον
 λακῶν,
 ἔδεις κακέρτοις ἠδὲ ὀρεῖ βῆα
 σφημῶν,

Incessat ipsum maleficis conuicijs,

Ridere verò soleo eos quos
torqueo,

Dum proloqui veram mali
causam haud volunt,

Aliamq; fictam in promptu
habent, qua se tegant.

A Quilibet enim se decipit
mendacio,

Luxatum alicubi, aut graui-
ter allisum pedem

Dum dicitur, veramq; cau-
sam suppressit.

B Quod enim ipse celat, &
latere alios cupit,

Hoc tempus inuito arguit eo
post tamen:

Actum domitus, veròq; no-
mine me vocans,

Gostatur ab amicis, trium-
phus omnibus.

At verò ad hanc rem adiu-
tor est Labor mihi.

Neque enim sine hoc ego so-
la quicquam potuero.

Proinde mordet me illud,
& praeordia

Tangit mihi, quòd cum ille
causa sit omnibus

Malorum, & omnes excrus-
ciet: nemo tamen

Sed

καὶ κατ' ἐμῶ πένεσσι δι-
σφύμους ἀράς,

ὡς δισμοῦν ἐλπίζοντων ἐκφύ-
γῆν ἐμὴν.

Τί ταῦτα φηναρῶ, καὶ λέγω τί-
ν' ἔαεν

πάραμι, καὶ φέρσθ' ἐπὶ ἐμὴν
χολῶν;

ὃ γὰρ δόλωρ φηναῖ' ὁ θρα-
σὺς ἀκλῆσς

φρονεῖ κατ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναι
μί τι λήσων,

ἔγδ' ἄν' ὄργῆς, ὡς γυνὴ δι-
αγυμίνῃ,

ἀντίθελα τῶν ἀθεροσπασ-
τῶν ὀσφύσας,

ὡς ἴθ' ὁμοι, κοινδῆσ πο-
δὸς τυχεῖν.

ἢ δὲ δ' ὁ δεινὸς πόν' ἔχ' ἄε-
πιδὲν τόπον,

καὶ τῶν βάσιμ' νυγμοῖσι τρυ-
πᾶ τῶν λάτω,

ὃ δ' ὡς ὁμοιοσιρ ἢ πάλῃ πλε-
ξασ' ἔχ' ὁμοι,

πλανᾶ γέροντα, παδάσ' ἀγῶν
ἄθλιον,

Sed ab omnibus (ita est de-
mentia)

Me prosequuntur impreca-
tionibus,

Quasi hoc mea modo effu-
gere possint vincula.

Verum quid ista nugor, &
non protinus

Qua gratia huc aduenerim
ad vos, proloquor,

Iram euomens hanc intus
omnem, ut est, meam?

Nam cursor hic (si dijs pla-
cet) generosus,

Elatus animo præter alios
Ocypos

Contemnit, & nullam esse
me demens ait.

C Ego autem, ut mulier, ira
acerbè percita,

Illum vicissim acerbo & im-
medicabili

Adorta malo, ut mos est
meus,

Ictu illico talum pedis certo
petens.

Ac nunc quidem dirus læ-
bor locum eum tenet,

Plantamq; terebrat infimam stimulis suis.
At ille, ceu cursu aut palæstra offenderit
Pedem, magistrum decipit, miserum senem,

ἢ λειψίχορον πόδα τιθάς ἐξ
χναμύρον,

ἀνελύθη αὐτὸς ἐκ δόμου
πεσοῖσθετα.

Ωκ. πόδες δ' ὁ δανὸς κατα
πόδῶν οὐκ παρῶν,
ἀπαιμάτις θ', ἀβατ θ', ἄσπ
τ θ' πόνθ';

τίνω ἢ νύτρον, οἶα ζέξους ἀ
νήρ,

βίθ θ' πεπεμπῶν, καὶ δέχων
βιάσεται,

Ἰδὲ τῶν πούστων ἴσχαλον σοι
χῆ χόνθ.

Τρο. ἴπαιρα σαυτῶν, ὃ ἴκνον,
καὶ ἰσθῶν,

μή πως με πίνων καταβοθ
λὸς σὺ χαλὸς ἄν.

Ωκ. ἰδὲ λευκῶσι δίχα βέ
ρως, καὶ πείθομαι,

καὶ τὸν πούσταν πόδα τιθά,
καὶ καρτερῶ

κατέρω ἢ ἄσθ θ' ἐρ πούσθ
ἀεί,

Ἐπικρῆς ἀδύατ θ', γογγύ
ζων γέρον.

Sed biliosam agrè mouens
captum pedem

Progrediunt infelix domo im
psius foras.

O C. Y. P. Unde autem acer
bus iste per pedes mihi

Sine vulnere D improuisus
accidit dolor,

Qui neq; gradi me, neque
loco stare patitur?

Intendoverò neruum, & an
cum olim solet

Iaculator, inde dum sagitta
tas emouet:

Cogitq; tandem vis iniqua
proloqui.

Cedit dolentium vltimum
iam tempori.

N V T R. Attolle te ipsum
quaso, fili, & alleua,

Ne fortè concidens pro eo
atq; claudus es,

Tecum pariter & me tra
has pronum solo.

O C Y P. En teneo te abs
que pondere, & tibi pa
reo:

Aegro pedi insistens, dolo
remq; opprimen.

Nanq; iuniori turpe, pueros inter, est
Obmurmurans minister, inualidus senex

N V T R.

ἦρο μὴ μίση ταῦτα. μωρὲ, μὴ
μὴ ληστόμυ.

μὴ μ' ὡς νύ' ἐ' λόμενασε, τῶν
ἐ' λῶς, ὅτι

ἐν τῶν ἀρχαῖς πᾶς γέρον
ὄν νύ' ἐ'.

πᾶς λέγοντι, τὸ πῆρας ἄν
ἵποπᾶσω,

ἐπὶ δὲ πρὸς βυς, σὺ δ' ὁ νύ' ἐ'
πίπας χαμαί.

Ἄλλ. σὺ δ' ἄν σφ' ἀλῆς, πᾶσσω
κας ἄπον ἐ' ἄν γέρον.

πῆθυμια γὰρ ἐν γέρονσι παρή-
πιτα, (ἴν' ἐ'.

πρᾶξις δὲ τέτοις ἐκείν' ἐστὶν ὄν
τρ. τί μοι σοφίση, κὺ λέγας,

οἶα πρόπω
πῶν ἐ' πῆλθε σὺ πῶσθε κοί-

ηλυ βάσιμ;

Ἄλλ. βρόμοισιν ἀσκήσ, λῆθρον
ὡς τιθᾶ πόδα,

πῆρων ἐσαλα, ἢ σωρ, μίχθω
πῶν.

τρ. πᾶσιν πῆρ' ὅσις ἄπορ, ἢ
καθήμω (νηφας.

πῶν γωνι ἐπὶ δὲ λῆθρον ἢ ὄ-

O C Y P. Dum cursitando exerceo me, atq; tibi leuam

Pono pedem, currens retorsi, atq; incidi

In hoc malum, implicuitus dolore quo vides.

N V T I Denuo igitur curre, uti monebat qui sedet

Barbamq; sub tonsore vellit hispidus.

N V T R. Ne ne quid huius,
stulte, ne mihi obijce,

Ne fastuose me laceffe vñ
Biuuenis,

Illud sciens, quòd iuuenis est
quiuis senex,

F Quoties necessitas ἐ' opus
hoc postulant:

Ac crede dicenti, vltimum
hoc si subraham,

Stabo senex, at tu iuuenis ca-
des humi.

O C Y P. At tu, parùm s' i
offenderis, senex, cadis.

Et hoc, dolor cùm nullus es
tiam te premit.

G Siquidem parata in senē
voluntas semper est,

Sed res ἐ' opus haudqua-
quam in eo iidem viget.

N V T R. Quid hæc H s o-
phisticado ineptias agit?

Quin potius vnde morbus
hic cauam pedis

Adusque plantam venerit tibi
bi, differis?

O C Y P.

Ωκ. ἐμὲρ παλάωρ, ὡς θέλωρ
παρεμβολῶν

βαλῆρ, ἐπὶ ἀγῶν. τὸ δὲ πῶς
σαί μοι.

Τρο. ποῖ ὁ σρατιώτης γίγο-
νας, ἵνα παρεμβολῶν

βάπωρ οὐ πλεονῆς, πεικν.
κλοῖς ψαυδολογῶρ,

τὸν αὐτὸν ἡμᾶς ἄχορψ λό-
γορ ποτὲ

μυθεῖν, λίζοντο τῶ ἀλίθα-
αμ φίλωρ.

οὐδ' ἄσορῆς ἅπαντα ἐχ-
ῶ ποῖ ὁ δ' ἐκλιξας ἐμμελῶς

δὲ σφίφα.

Ἰε. ποῖ, ποῖ ἐαθεύω ἐλατῶρ
ἀκνπορ φίλοι,

τὸν πόδα σονῶντα, ἢ βάσιρ
παρεμῶν;

Ἰατρὸς γὰρ ἂν ἐκλυορ ἀπὸ φίλ-
τινὸς,

πᾶσχοντα δτανὰ τῶρ ἀσεί-
τη πάθα

ἀπ' αὐτὸς οὐτ' ἔγγὺς ὀμμά-
τωρ ἐμῶρ.

Ἐῖτα

mico quopiam

Audiui eum vehementer affici male
Dolore, qui consistere pede ipsum haud finit.
Sed ipse hic prope iacet ante oculos meos

OCYP. Ergo obi palā-
stra exerceor, K parem-
bolam

Dum iacere luctando volo,
hanc plagam tuli.

Hoc vique tandem credere
velo te mihi.

NVTR. At qualis ipse
miles es, cedo, ut ia-
cens

Parembolam, percussus hanc
plagam feras?

Mendacium neclendo, falsa
prædicas.

Eadem ista diximus aliquās
do nos quoq,

Fatendo veritatem amico
nemini

At nunc vides ut cuncta
Quassansq; facile intorquent
huc illuc labor.

MED. At ubi, ubi repe-
riam incliyum Ocypum,
viri,

Ex pede laborantem, & va-
cillantem gradu.

Medicus enim cum sim, ex a-

ἄντι κατ' ἀνῆς ὑπὸ βί-
 βλημῶν.
 ἀσπάζομαι σε πῶς θεῶν, καὶ
 σὸν *
 τί τῶ, λίσσον Διὸς τὰ.
 χα. *
 εἴ γ' πάθοιμι τυχόν, ἴσως ἰά-
 σμαι
 τὸ δεινὸν ἀλγέ, τὸ πάλαι
 τῷ συμφορᾶν.
 Ων ὄρας με σωτήρ, καὶ πάλαι
 σωτήρι,
 σάπτην αὐτ' ἔνομα ἔχον,
 σωτήρι,
 δεινὸς πόνος με τὸ πῶς δια-
 κνέκατος,
 δεινὸν ἢ βῆμα, ἡδὲ ἀπὸν τι
 θῶ πῶς.
 Ἰα. πόνος, τὶ παθῶν; μὴν-
 Γον, ἢ ποῖο πότος;
 μαθῶν γ' ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς
 ἀσφαλῶς,
 κρείσσον πρόσεσι, σφαλῆται
 ἢ μὴ μαθῶν.
 Ων ὁμόμορον τιν' ἀσπῶν καὶ τῶ
 χολῶ γυμναστικῶ,
 δεινὸς ἐπὶ πύλῳ τῶ φίλων ὁ-
 μιλῶν.

Stratus supino per cubile
 corpore.
 Saluere iubeo per deos te,
 ac tuum.
 Quid istud, Ocype: dic mihi
 forsitan
 Si forte enim cognōro, for-
 san remedium
 Adhibebe tam sauo dolori,
 atq; istius
 Tantum mali causam leua-
 bo scilicet.

OCYP. At me vides, L. ὁ
 Soter, ὃ Soteriche,
 Tubæ ipsius nomen gerens,
 Soteriche.
 Sæuus dolor pedem mihi au-
 rodit malè,
 Gressum q; timide facio, ὃ
 haud planum pede.

MED. Vnde, aut quid ac-
 cidit expedi, aut quibus
 modis?

Nam M medicus audiens
 rem vt est, dempto meus
 Melius adit: non audiens, er-
 rat ferè.

OCYP. Dum genere cur-
 sus nescio quo exerceor

N Artii studens gymnastica plagam tuli
 Percussus à quodam O meorum æqualium.

MED.

Ια. πῶς ἔρ ἀηλὺς οὐ πόρεσι
 φλιγμονή,
 τόπος καρ' αὐτ', λὺν ἔχεις τιν'
 ἰμφορλῶς,
 Νκ ὁ σφ' εἶνα τὰ δούμα τῶρ
 ἰειδίαρ,
 ἄμορ φτῆρ ἀρητῶρ εἰς πον.
 λὸς λαπλῶ.

Ια. τί ἔρ δλοκῆ βι, κατακνή-
 σα σου τὸρ πόδα;
 ἔρ φτ' ἀρᾶσχετ μοι, γινώ-
 σκεμ σὲ χεῖ;
 ὡς τῶς ὁμᾶσι πλεῖστον αἰμῆ
 σο λαπῶ.

Νκ ποικῶρ, εἰ τι λαυδὸρ ἰξῶ-
 ρῆρ ἔχεις,
 ἔν' ὄντ' ἀνὸρ ἐκ ποδῶρ παύ-
 σης πόνορ.

Ια. ἰδὲ σιδερόχαλκορ ἐπιφί-
 ρω ὁμῶν,
 ὄξῆαρ, ἀμόδιφορ, ἡμισρό-
 γυλορ.

Νκ. ἔα, ἔα.

Τρο σῶτ' εἰ ποῖα; μὲ τύχοις
 σωτηείας,
 ὁμᾶς σιδερόσπερῶ ἐπιβά-
 λῆρ πόνορ;

αὐτῶρ

MED. Cui tristis igitur
 cessat inflammatio

Locum per ipsum: aut eum
 neq; impositas habes

TINCT. Is salubri fascias a-
 spergine?

OCYP. Quoniam haud a-
 mo ex lana illigata vine-
 cula,

Ut que offerant deformita-
 tem inutilem.

MED. Quid ergo tibi vi-
 detur? P incidam pedem?

Nam si hoc feres, scias licei
 quamplurimum

Exhaustiam tibi secādo san-
 guinem.

OCYP. Fac quicquid in-
 uenire hunc nouum pō-
 tes,

Ut me hoc pedum dolore
 quam euid liberes.

MED. Et sectionem acti-
 tam, & ariferream,

Cruoribibulam, semicuriuam
 infero tibi.

OCYP. Heus sine, sine.

NUTR. Soter quid agit
 ut ne tibi Soteria

Contingat vlla, qui facinus istud facit.
 Adhibere ferisatum laborem sustinet?

ἔειπεν καταδδως, πεσφίρας
 λανδρ νοοί.

ψουδύς γρ̄ ἔκλυον, ὡρ̄ ἀκίκο.
 ας ἔρσορ

ε̄ γρ̄ ποδλασιρ η̄ δρόμοισιρ,
 ὡς λῆσα,

ἀσπῶρ ἐπλήρη. τῶ γῶν ἀκί
 μου.

ἔλθην μῦ ε̄ρ τὸ πρῶτον ὕγις
 ἐρ δόμοις,

φάρων ἢ ποτῶ, ἢ πιδῶν ὀδω-
 συχῆς,

κίτης ὑπερθε καταπισῶν,
 κηνοῖ μόνῳ,

ἔπατα νυκτὸς διυπνίῳς, ἐ-
 κρῶλασῶν,

ἔς δαίμονι πωληγῆς, ἢ πάν-
 τὰ φῶρον λαβῆν.

ἔλξει δ' οἱ μοι πόθεν ἔχω λκ.
 κίω τῆλως,

δαίμων τάχα ἕρατῶν ἔξω
 ποδός.

πῶς ταῦτα, νυκτὸς ἀνακαθῆς
 μῦ μόνῳ.

ὅποια ἕρμυξ ἔξιδρωτῶν πό-
 δα.

ἔω δ' ἀκίπῳρ ἡμίραρ ἰσάν
 πισῶν,

ὄυτῷ πεσῶλθε, χῆρα θῆς ε̄.
 μοι ὠικρᾶν,

Accesit, & tristem mihi imposuit manum,

Malumq̄ nil planè sciens.
 infers pedis

Falsus etenim audisti opera
 qua audisti modò.

Nam neq; palastra isse, neq;
 cursu, vi declinat,

Certando laesus est. id ex me
 ergo audias.

Principiò enim saluus quis
 dem venit domum,

Pòst autem Q̄ edens mul-
 ium, & bibens miser,

Solus, super lectum c adens,
 somnum capit :

Ac deinde noctu expergesa-
 ctus occipit

Clamare quasi R̄ percussus
 aliquo damone,

Vt omnibus clamore eo in-
 cuteret metum.

Dicebat autem, Vnde hoc
 malum mihi ? heu miser.

Fortasse demon potitur ali-
 qui pede.

Noctu insuper solus quoque
 resid. ni toro,

S̄ Ceu praeo, lamentan dō
 p̄osequitur pedem.

Ast T̄ tibi diem iam gallus
 intonat tuba,

Plorans

θρλωῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἰμοὶ
βάζωρ.

ἂ πρην δέ σοι κατ' ἄπει πάντ'
ἰψώσῃ,

τὰ δεινὰ κερύθλων τῆς νόσου
μυσύεια.

Ωκ. γέρον μὴ ἀὲ τοῖς λόγοις
ὑπείσεται,

καυζώμην ὅτ' τὰ πάντα, μη-
δέ ἐν δόξωρ.

ὅ γ' ἔπονών τε, καὶ φίλοις φω-
δῆ λίγων,

πανῶν ἴοικε μασίχλω μασ-
σωμύφ.

Τρο. πλαιῖς ἅπαντας, ἀπῶ
δ' ἔξ ἄλλων λίγας,

λίγων πονῆρ μὴ, ὅ δ' πονῆρ,
ἔπω λίγας.

Ωκ. πῶς ἔμ φράσσα σοι ἔ' πολε-
θουσι τὴν συμφορῶν;

πάσχωρ γ' οὐδὲν οἶδα, πηλὴν
πονῆ μόνον.

Ια. ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῆ
τις τὸν πόδα,

πλάσσα τὸ λοιπὸν, οὗς θέλει,
λεγὸς λόγος,

ἀλλὰ τὸ δεινὸν, ὅ σωτέραν ἴα
καπῶ.

Plorans febricitans, corpo-
ri innitens meo.

Tibi verò, quæ dixit prius,
mentitus est,

Sæua hæc volens morbi tea-
gere mysteria.

OCYP. V Verbis senex ar-
matus omnis semper est,

X Nil iactans non, est opere
prestans parum.

Nam qui dolet, falsumq; a-
micis disserit,

Y Similis edenti mastichen
famelico est.

MED. Deludis omnes tu,
aliadq; alijs implicas,

Dicens dolere te, ast vbi do-
leas, tacens.

OCYP. Quònam ergo
pacto edisseram causam
tibi

Huiusce morbi, qui doleo
grauiter quidem,

Verum nihil scio, nisi quòd
doleo modò?

MED. Atenim absque cau-
sa cum dolet aliquis pe-
dens,

Posthac inania verba fin-
git, vt lubet,

Sciens graue illud, quo implicatus est malo.

καὶ νῦν μὲν ἀκαλῶ εἶς. *
ἐπὰρ δὲ καὶ τὸν ἕτερον ἀληθεύ-
σας πῶς δα,

σφῶν δ' ἀκρῦς, ἐν δὲ τοῖς φρά-
σαι θέλω,

τῶν ἑσ' ἐκάνο, ἡδὲν θέλεις,
ἡδὲν μὲν θέλεις.

Ωκ. τί δ' ἑσ' ἐκάνο γ', ἠπεί, καὶ
τί ἀληθεύσῃ;

Ια. ἔχθ' μὲν ὄνομα, συμφορᾶς,
γέμον διπλῆς.

Ωκ. οἱμοί, τί τοῦτο; λέξορ, ὦ,
δίομαι, γέρον.

Ια. ἐν τῷ τόπῳ μὲν, οὐ πονεῖς,
ἀρχῶν ἔχει.

Ωκ. πῶς δὲ μὲν ἀρχῶν ὄνομα
ἔχει, καὶ πῶς λέγεις.

Ια. τὸ τῶ οὐ πρόοδον ἐπὶ τέλει
δανῶν ἄγραν.

Ωκ. καὶ πῶς με τὸν δόσλωρ
ἔτι;

Ια. δανῶν περὶ δόσα φείδῃσαι ἔρ-
δ' ἔνός.

Ωκ. σωτῆρ τί λέγεις, τί λέ-
μι;

Ια. ἄφ' ὅσῳ με μικρὸν ἠλόγημαι
ἔν' ἔχειν.

Ωκ. τί δ' ὅτι δανῶν, καὶ τί σμ-
βέθηνέ τοι;

OCYP. Quid hoc mali autem, aut quid tibi accidit
grauē?

Ac nunc quidem consistis in
acie mali:

Vbi verò & alterum pedem
inuadet dolor,

Flebis gemens. at dicere vo-
lum tibi volo,

Hoc illud est, nolis, velis,
hoc illud est,

OCYP. Quod illud autē?
quòdve nomē habet? cedo.

NVTR. Z Nomen quidem
habet è duplici factum
malo.

OCYP. Hei mihi, qd hoc?
dic obsecro te, dic senex.

NVT. Ab eo loco principii
habet, ubi nunc doles.

OC. Pedis igitur principii
habet, quantum dicis.

NVT. Huic adde sœuæ no-
men Aoræ, Doricum.

OCYP. Quo me ergo pæ-
to miserum adhuc?

NVTR. Est sœua nempe:
namque parciē nemini.

OCYP. Soter, quid ais?
quid me autem?

MED. Sine me parūm, stul-
te, tui ego gratia.

Ια. ἄς θανάτῳ λέχθῆσιν πό-
νον ἡλθόν ποδός.

Ωκ. ἔπουρμα δὲ πρόχωλον
ἕξαντλήσιν πόνομα.

Ια. χαλός ἢ ἄρ ἢς ἔδωξ' ὄσι μὴ
φοβός.

Ωκ. τί δ' ἔσι χῆρον;

Ια. ἀμφοῖν ποδῶν σε συμπο-
διώλωμα μέγα.

Ωκ. εἴ μοι, πόθεν μοι καινός
ἑσπλάσθην πόνοσ'?

ποδός δι' ἄκου, καί με συμ-

πάσχα λιανός;

ἢ πῶς θύας ἑπέπηγα, μεταδύ-

νω θύων;

θαλάσσιοναί δὲ ποτὰ μετα-

εῖσαι πόδα,

εὐταίεσ' ὅποια βρέψεσ' ἄφρω-

ποδός μψεσ'.

ἀπ' ἄρ τοι καί σε πῆς θεῶν,

Σατήρα,

ἔπειρ τέχνη σὺ δυνάσαι, μη-

δέ μ' εἰδούων.

θεράπευσον ἡμᾶς, εἴ μὴ, δισί-

χομαί.

πάσχα γὰρ ἄφανός, κατὰ πο-

δῶν τοξόδομαί.

Ια. τοῦ μὲν πλανήτας πειρι-

λῶν λόγος ἐγώ,

τοῦ

MED. Equidem remota ambage verborum procul

MED. In graue malum in-
cidisti & incurabile.

OCYP. Prom claudicans-
tem viuere hinc necesse
me est?

MED. At esse claudum, ni-
hilerat, neue hoc time.

OCYP. Quid peius autem?

MED. Iacere viroq; te im-
pedium pede etiam.

OCYP. Heu, vnde nouus
inuasit hic mihi dolor

Etiam alterū pedem, huicq;
compatiur malē?

Quōve penitius modo obri-
gui ut ire hinc volo?

Formido verò dimouere pe-
dem mimis,

Stultus, quasi infans derepen-
tē exterritus.

Sed obsecro te per deos, So-
teriche,

Ut si quid ars potest tua, ni-
hil inuidens

Medeare mihi: sin minus, ego
pereo funditus.

Namque intus excrucior, do-
leoq; per pedes.

Tanquam sagitta fixus ex ar-
cu leui.

Hac,

ὄνς τῶν ἰατρῶν τῶν ὀμιλῶν.
τὰρ μόνον,

ἔργω δὲ μηδὲν ἔδοτ' ἄρ' ὀσώτῃ.
αἰον,

τὰ πάντα σοὶ πάσχειν, ὀσώ-
τόμωσ' ἔρασσ'.

ἄφ' ἁπλῶν ἡλθὼν πρῶτον ἐς πά-
θ' ἁκαθόν.

ὃ γὰρ σιδηροπλάσων ὑπεδύσω
βῆσιν

ὃ τοῖς ἁκαθούροις ἐνέβη τεκ-
μιέον,

δενδρὸν δὲ, καὶ κρυφάαν, ἅσ
πάντας ἁκαθόν,

ἢς ἐκ ἁπ' ἄροισ' ἀχθ' ἁκαθόν
παρ' ἁπλῶσιν.

Ὀν. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, οἱ μοι, οἱ-
μοι,

πόθεν μοι τρυπᾶ τὸν πόδα
λεπτοῦ πόδου;

ἀξιοῦσθε χεῖρας ἵας ἱμάς πᾶσ'
παισίν,

ὅποια Σάτυροι βακχίους ἵπ' ὀ
λήσας.

Τρ. χερῶν μὲν ἄμει, πηλὸν ἵ-
δ' ὅ, σοὶ πάθ' ὀσώμω,

καὶ τὸν νῆρον σε χεῖρα ζωῶ,
πρὸς ὄσους ἄμ.

Hæc, qua medici alij solent
viti modò,

Ipsâq; re nullam salutis ferre
opem,

Cuncta patienti breuiter ex-
ponam tibi:

Principiò inevitabile in ma-
lum miser

Planè incidisti: non enim cõ-
pactilem

Ferrosq; fictam pede substi-
compedem,

Sed sæuam & abditam om-
nibus prorsus malam,

Cuius humanum natura non
tulit onus.

O C Y P. ^{aa} Eheu miser, væ
væ mihi,

Vnde hic mihi tacitus pede
terebrat dolor?

Suscipite me manibus prius,
quam concidam,

Perinde vti ^{bb} Satyri sub vl-
nas ^{cc} Bacchicos.

N V T R. Equidè senex sum:
at ecce tibi pareo tamen,

Iuuenemq; te longævus ipso
manu rego.

Cætera deficiunt.

Inducitur hic podagrosus iuuenis, qui tamen affectabat videri *ἀνδρῶν, id est*, celeripes. Is rogatus à sene, vnde accidisset pedis dolor, respondet se, cum magna celeritate curreret, distraxisse talum, atque hinc esse cruciatum. Quicumque auctor est huius fabulæ de Ocyro ex Senecæ epistola 54. sumpsisse argumentum videtur. Pedes, inquit Seneca, dolent, articuli punctiunculas sentiunt, adhuc dissimulamus, & aut talum extorsisse nos dicimus, aut in exercitatione aliqua laborasse. Dubio & incipiente morbo, quaritur nomen, qui vt talaria cœperit intendere, & vtrosque pedes ferierit, necesse est podagram fateri. Idem epistola 79. Podagra & chitagra, & omnis vertebrarum dolor, neruorumq; interque se, cum illa quæ torquebat, haberauit, omnium istorum prima, verminatio vexat, impetus mora extinguitur, & finis dolendi est obtorpuisse.

A QUILIBET enim se decipit mendacio.] *ἡδὺ μὲν.* Veram causam suppressens, aliam fictam in promptu habet. Aded nulli tam est impudens mendacium, quod teste vel pre-textu aliquo careat, vt inquit Plin. lib. 8. cap. 22. B Quod ipse celat, & latere alios cupit, Hoc tempus inuito arguit eo post tamen.] Tertullianus in Apologetico contra Ethnicos: Bene autem, inquit, quod omnia tempus reuelat, testibus etiam vestris proverbijs, atque sententijs. Erasmus noster in Adagio: Tempus omnia reuelat; in hanc sententiam citat quosdam veterum Poëtarum versus, in primis Sophoclis, Pindari, & aliorum. C Ego autē, vt mulier, ita percita.] Hebræorum sententiæ negant ullam iram atrociorē esse iram muliebri. Irrabile enim ac vindex mulierum genus, partim ob rationis inopiam, partim ob animi humilitatem. Nam veræ magnitudinis est, quasdam iniurias negligere, neque quosvis homines dignari ira sua. Est autem formidabile animal mulier, quum ad sexus viriūm accedit senectus. D Improuisus dolor.]

lor] Repente enim oriri solet, ut in Gallicis proverbijs est, etiam non expectatum. E Iuuenis est quiuis senex.] Senectus viri fortis ac strenui præstantior est iuuentia quorundam ignauiorum & imbecillium iuuenum. Huc pertinet illud Euripidis ex Andromacha: ποδῶν μεῶν γὰρ, καὶ γέρον δ' ἄψυχον κρείσσων. i. Gnauius senex & iuuenibus compluribus præstat. Ingenium enim docti senis & exercitati ingenio parum eruditio iuuenis præfertur. Aristophanes alicubi: Ἐγὼ τῷ μὲν νομίζω γῆρας εἶναι κρείττον ἢ ποδῶν κινῆσι νεανιωῶν. i. Meam senectam præferendam existimo Compluriū comis adulescentium. Ausonius Chilonis sententiam his versib. conclusit:

Grata senectus homini, quæ parilis iuuentute.

Illam iuuentus grauior, quæ similis senectæ.

F Quoties necessitas.] Ut enim necessitas, dicente Q. Curtio, ignauiam acuit, ita & senem excitat. Extat apud Græcos versus proverbialis:

Ἰπὸ τῆς ἀνάγκης παύτα δὴ δέτυπάρχα.

In seruitutem cuncta agit necessitas. G Siquidem parata in senec voluntas.] Huc pertinet illud Euripidis ex Ione:

Τὸ τὲ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ δ' ἴσ ταχύ.

Tardus quidem pes, animus est velox tamen.

Est enim senectus cruda viridis quæ, animi quæ viribus adhuc pollens. H Sophisticando.] Sophistas imitando, qui ceteris disciplinam omnem suam ostentant, ac omnium ignari, quodque peius est, indociles, de re nihili semper altercantur, inanes nugæ, & cauillosas verborum argutias argumentorum quæ decipulas in natura viribus indagantes. I Denuo igitur curre.] Alumnus hic admonet Celeripedem Podalirij filium, podagram qua discruciabatur infisciantem, ut cursu malum distimularet, aut pareretur sibi remedium adhiheri. Quem locum sic vertit Hadrianus Iunius: Vel desidens euelle barbam sub tonsorum brachijs. Porro vide de hoc loco Erasmmum in proverbio: Curre denuo. κρείων participium à verbo κρείων, quod est hirsutum esse, & tonsoris egere, ut sit sensus: Curre denuo quem admodum aliquis dixit, qui sedens in tonsorina vellit barbam, quam habet hirsutam sub alis. K Parembolam.] Quid Parembole inter Palestinas proprie sit, alibi non repe-

rio. Videtur tamen equiuocatione hic vii, & priore loco tacitam & subdolan luctantium interfectionem pedum significare: posteriore autem vel vallum, vel cohortem aut manum subsidiariam, quæ in ipsa pugna cæteris omnibus inferitur: de qua significatione Suidas & Hesychius meminerunt, & Pollux quoque.

L O Soter.] Id est, Saluator: sic enim descendendi causa medicum vocat, & Soterichus à Soter deductum est, aliàs quoque proprium. *σωτήρας* nonnulli seruatores, alij salutes, alij sospites interpretati sunt. Sed nos quanto hoc rectius cognomine Iesum Christum Dominum nunciamus, qui nos suo benignus ciuore in veram æternæ vitæ libertatem asseruit. Cicero lib. 4. in Verrem: Itaque C. Verrem non solum patronum istius insule, sed etiam *σωτήρα* inscriptum vidi Syracusis. Hoc quantum est ita magnum, vt Latino vno verbo exprimi non possit. In nimium *σωτήρ* qui salutem dedit. M Medicus audiens rem vt est.] Morbos ab agro prudens medicus percontando explorare debet, vt docet Galenus, fideus Hippocratis interpres in principio lib. 2. Prædictionum Hippoc. & lib. 2. Prognost. & lib. 1. de Crisi. Cornel. Celsus lib. 3. cap. 6. Perit medici, inquis, est, non protinus vt venit, apprehendere manu brachium, sed primum residere hilari vultu, percunctarique quemadmodum se habeat, & si quis eius metus est, eum probabili sermone lenire, tum deinde eius corpori manum admonere. Neque in tenebris, neque à capite ægri debet residere sed illustri loco aduersus eum, vt omnes notas ex vultu quoque cubantis perspiciat. Rectè præterea Damascenus in suis Aphorismis ait: De ægritudinibus non facile proferas iudicium, nec yrinam habeas, nisi postquam, ægri videris in præsentem, & de singulis eum interrogaueris, & examinaueris. Cui Rafis medicus Arabs his verbis perbellè in Aphorismorum suorum lib. 6. astipulatur: Decet medicum, ægrum interrogare, vt causam ægritudinis interiorè cognoscat, vt postmodum rationale iudicium præstare possit: ne erubescat ægrum interrogare, vt sciat an ægritudo intra vel extra venas subsistat. N Arti studens gymnasticæ.] Id est, discipline exercitationis. Plato lib. 7. de Legib. Gymnastica nomine, exercitationes bellicas contineri docet, eamque diuidit in saltationem & lutationem. Aristoteles præcipit lib. 8. Polit. Adolescentes gymnasticæ

naſſice & paedotribicæ vocare debere: vt ita ſiât exercitatioes firmioresque. Plautus in *Rud.* Ex vrbe ad mare huc prodimus pabulatum pro exercitio gymnaflico, vt Palæſtrico. Terent. in *Eunuch.*: Fac peſticulum in literis, in palæſtra, in Muſicis. *Virgil. lib. 6. Aeneid.*

Pars in gramineis exercent membra palæſtris.

Id eſt, luctationibus, & corporis agitationibus. Hac corporis exercitatio, à Cicerone palæſtra, à Græcis à manuum geſtu *Xerogov* in dicta eſt, quia præceptores & paedotriba ingenuos pueros motus geſtusq; corporis docebant, ne corporis ſtans indecorus, aut manus & brachia ineptè proferrentur, & ne caput & oculi ab alijs corporis partibus diſiderent, & pedes appoſitè proferrentur. Horum ignaras à *παλιſſος*: id eſt, apalæſtricus ſive à palæſtra alienus nominabant. O Meorum æqualium.] Palæſtræ ſodalium. P Incidam pedem.] Morborum ſanè omnium ſeu præſentium ſeu imminentium, qui ex ſanguinis vbertate, aut quantis illius eruptione atque coacervatione naſcì conſueverunt, propria ac prima certaque curatio ſanguinis deſtractione perſicitur, cuiusmodi ſunt ſynochi febres omnes, calidæque arthritides, podagra, iſchiades, & quæcumque denique ſimilis formæ inveniuntur ægri tudines aliæ, de quibus Ioannes Fernelius *Ambianus. Q Edens multum & bibens.]* Podagra dolor pedum, chiragra manuum, iſchias coxarum, & in genu gonagra, in corporis articulis multis paribus affligens cruciatum arthritidis: comites ferè ſunt intemperantis & incontinentis vitæ, artuum ſingularis infirmitatis, quæ vel à parentibus hæreditaria ſucceſſione, vel viâ libidine & incontinentia ocioque immoderato contrahitur.

Ennius ipſe pater dum pocula ſiccat iniqua,
Hoc vitio tales fertur meruiſſe dolores.

Hippocrates 6. Aphoriſ. 26. & 30: Nec pueri ante Veneris ſum, nec Eunuchi temerè, niſi intemperantiâ vitæ deſidia que maſorem in modum deliquerint, nec mulier facitè, niſi cui menſes conſtitierint, aut remulenta & incontinens inſigniter fuerit, podagra laborat. Tanta primò Veneris, tum ignaviæ mox intemperantiæ ad podagram, & quamvis arthritidè procreandam vis eſt & efficaciâ. At olim, dum apud Romanos & Lacedæmonios

mulieres abstemia & sobria viuerent, erant morborum arthritidis expertes, quae modò ob crapulam iure, lege consorij, viris compatiuntur & condolent. Podagra autem ex crapula & quiete, poterit sanari per longam abstinentiam & exercitacionem quacumq; aetate, vt legitur apud Porphyrium in vita Plotini de senatore Romano. R Percussus aliquo daemone.] *δαίμων* *δαίμων* & à daemonebus agnatus, seu vexatus, vel *δαίμων* *δαίμων*, id est, daemonicus. S Ceu preco.] *Id est*, alta voce. *Aristoph.* *τῆδε κηρῖος ὠνῆται*: id est, nuntio parri alta voce. Sic factiales, caduceatores, legati, buccinatores. Vt preco qui magistratus iussu publice aliquid denunciat ore, & aliquando auctionem facit, & audientiam in theatris indicit.

T Vbi diem iam gallus intonat tuba.] Gallus à prima media noctis inclinatione explaudentibus, vt *Lucret.* ait, alis:

Auroram clara consuetus voce vocare,
matutino crepusculo, matutinis astris Deum iisdem plaudentibus quotidie commodulatur. Et orto Galliarum aduersus Nerone[m] tremultu, Romae passim columnis adscriptum est, Gallie cantando excitarunt, apud scilicet ad eiusdem nominis gentem nuncupatione deflexa. Gallus autem tribus interualis canit, prænuncians diem. Qua de re *Plinius* libro 10. capite 21. *Erasmus* nosster in *Adagio*: Prinsquam gallus iterum cecinerit. Nos porro in *Luciani Gallo*. V Verbis senex.] Nestorem facit *Homerus* loquatiorem, qualem & *Catonem* seniozem fuisse accepimus. Senes enim loquaciores se se sunt, quam qui vident aetate siue id accidat ob rationis inopiam, siue quia natura lingua promptitudine pensat, quod viribus detractum est. *Hesychius* indicat *γλωσσάτωρ* id est, diclos, qui pro armis lingua vterentur. *Heraclius* ad *Hermodorum*: *ὁ τὰς γλώσσας ἔχει τὸ ὄπλον ἀπὸ πειρασμοῦ τῶν χρημῶν*. id est, In linguis habetis arma, posteaq; abstulistis pecunias. De his eleganter apud *Linium* dictum lib. ab Vrbe condita 7. In castris feroces, in acie pauidi. *Apuleius* verbo se stiniter nouato, Verbigeraui dixit, pro verbis digladiari. *Causidicorum* ac *Rhetorum* est, *γλωσσῶν πολέμιον* id est, *μολῶν* id est, linguis bellare atque pugnare. X Nil ia stitans non, ast opere praestans parum.] *Ade est* quidem nutritor verbis, non re, consolatur & ade est oratione, cui auxilio
si o-

fit opus γ Similis edenti mastichen.] Quæ contrarijs
 qualitibus prædita est. Alexander Aphrodisæus lib. 1. problæ.
 104. quarit, qua ratione fiat, ut in vno simplici medicamento
 contraria subsistere vires possint: Mastix, inquit, & abslergit
 & digeris ac firmat, Rheubarbarum alium laxat & constringit,
 acetum calefacit & infrigidat. & Galen. lib. 3. & 7. de Facultatibus simpl. medic. candida quidem & Chia, astringit si-
 mul emollisq; , &c. Rheubarbarum quippe & mirobolanos fla-
 uam & atram in dysenteria expurgare bilem ab alio videmus,
 & fluorem alui, quam exonerarunt, sistere & roborare. Z. No-
 men quidem habet.] Podagra notatio, quæ in articulis pe-
 dum primò accidit, unde nomen habet, quasi ποδὸς ἄγχα: id est,
 pedis captura, sive laqueus. pedica. a a Eheu miser.] Ex-
 clamans est cum dolore αὐ αὐ geminatum. Idem in dialogo,
 cuius titulus, Φιλόπυργος: αὐ αὐ αὐ αὐ, τῶν κερῶν ἐλπίδων, ὁ ρα-
 nas spes. b b Satyri.] Humano capite, sed cornuto, toto
 corpore villosò, sylvarum lateris gaudentes. c c. Βαχχίσις.]
 Bacchantes ebrios furore correptos.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

DE SYRIA
dea

Iacobo Micyllo interprete.

A R G V M E N T V M.

Argumentum operis ipse titulus indicat. Describit
 enim Syriæ deæ & templum, & sacra, & effigiem
 quoque, factò narrationis initio à collatione reliquo-
 rum templorum sacrorumque quæ in Syria sunt. Ac
 primùm quidem in genere commendat templum deæ
 huius à sanctitate, miraculis, & opulentia. Deinde spe-
 ciatim commemorat & de origine eius, quando vide-
 licet, & à quibus conditum tradatur, & quænam ipsa
 dea esse à plerisque putetur. Post hæc de æde templi,
 à quibus ea extracta fuerit, quæ eius forma, qui situs
 AAA 5 fit: